

Paulina

W jaki sposób poradzić sobie z dzieckiem 4 letnim, które było 2 lata karmione piersią i w nocy istnieje dla niego tylko mama?

Proponuję powoli, krok po kroku wprowadzać w tę relację tatę dziecka. W trójkę spędzajcie wieczorami czas, wspólnie czytajcie książki, usypiajcie razem swojego 4 latka. Po pewnym czasie dziecko przyzwyczai się do tej sytuacji, obecności. Rutyna wieczorna się zmieni. Proszę powoli się odsuwać, aby tata przejmował rolę.

Monika

Jak reagować gdy dziecko ma napady złości jak nie chce mu się czegoś dać?

Odpowiedź: Tak na prawdę jest kilka metod: możesz Moniko zignorować jego zachowanie (jeśli nie zwrócisz uwagi to może przestać się złościć), zapytać dlaczego taka złość (porozmawiać z dzieckiem o tym co się wydarzyło, wytłumaczyć czym jest złość...). Wszystko zależy od temperamentu i osobowości dziecka. Polecam dla Ciebie, a przede wszystkim dla Twojego dziecka książkę: „Inspektor Krokodyl na tropie emocji!”.

Iza

Co powie pani o reprimendach malucha i karach? Czy są potrzebne?

Ja osobiście nie jestem za karanie dziecka, ale ustalenie zasad i konsekwentne ich przestrzeganie jest ważne. Jednak co zrobić jak dziecko nie stosuje się do zasady czy karać? Ja mówię inaczej: wyciągać konsekwencje. Pamiętaj, że zbyt częste karanie- np. nie oglądasz bajki może skutkować, że dziecko będzie specjalnie (na złość) zachowywało się „źle”, po to, aby zwrócić uwagę rodzica. Polecam metodę pozytywnej dyscypliny. Jeśli szukasz odpowiedzi to książka: Jane Nelsen „Pozytywna dyscyplina dla przedszkolaków”

Karolina

Jak odróżnić bycie stanowczym rodzicem od takiego, które narzuca dziecku swoje postanowienia i nie liczy się z jego uczuciami?

Stanowczość i konsekwencje to bardzo dobre cechy. Jako rodzic jesteś na straży zasad. Rodzic stanowczy to tak, który trzyma się swoich zasad, metod, jednak ważne, aby dać możliwość wyboru dziecku tego czego chce (oczywiście zachowując zdrowy rozsądek).

Kasia

Mam wrażenie, że jak odmawiam dziecku to je zaniedbuje, poleci pani co rodić w takich sytuacjach?

Oczywiście możesz Kasiu odmawiać, to ty jesteś rodzicem i ustalasz zasady, jednak pamiętaj są potrzeby, które są dla dzieci istotne. Ciągłe odmawianie czegoś może u dziecka wywołać bunt, złość, niezrozumienie.

Patrycja

Jak przekonać partnera żeby nie denerwował się jak dziecko płacze bo coś chce?

To duża trudność bo mężczyźni mają mniej rozwiniętą sferę emocjonalną. Proponuję porozmawiać z partnerem na temat tego w jaki sposób reagować na zachowanie dziecka. Można podsunąć kilka ciekawych książek: „Jak nie ranić własnego dziecka? O wychowaniu bez awantur”, „Rodzicielstwo bez awantur. Jak odzyskać spokój w rodzinie i wesprzeć rozwój dziecka”.

MamaJulka

A jak nauczyć dziecko tego, żeby nie wymuszało? Mam 10-miesięczne dziecko, które nauczyło się krzykiem wymuszać różne rzeczy i czasem mam wyrzuty sumienia, że ulegam, ale serce boli, jak płacze lub krzyczy.

To jest rodzaj manipulacji. Staraj się po prostu przestać reagować, ale pamiętaj, że musisz rozróżnić manipulację od potrzeby np. bliskości. Dziecko sprawdza jak reagujesz, ale to dobry czas na sygnalizowanie dziecku, że płaczem/ krzykiem nie ugranicz nic.

Karolina

Czy mój niepokój może przenieść się na dziecko?

Niepokój rodziców często przechodzi na dziecko. Dzieci wyczuwają emocje rodziców bardzo szybko i wczuwają się w ich zachowania.

Eliza

Czy uważa Pani, że schematy wynosi się z domu i później podświadomie powiela w dorosłym życiu w stosunku do swoich dzieci? Czy jest jakaś skuteczna forma terapii jeśli chodzi o drugi omawiany przez Panią temat?

Niestety jako dorośli staramy się nie powielać schematów, ale często jest tak, że powtarzamy błędy naszych rodziców. Nie da się odciąć od przeszłości. Nie wiem czy Pani chodzi o system przywiązania pozabezpieczny, gdzie Rodzic jest jak chorągiewka (przywiązanie lękowo-ambiwalenty)? Jeśli pyta Pani o ten rodzaj przywiązania to oczywiście polecam poszukanie psychoterapeuty, który pracuje z dorosłymi (przepracowuje sytuacje rodzinne, traumy, zachowania, które mają wpływ na dzieciństwo).

Zuzanna

Czy 7-miesięczne dziecko może już coś wymuszać na rodzicu? Np. wiem, że jest bardzo zmęczone i chce mu się spać, a on płacze, wierzga nogami i robi wszystko żeby nie zasnąć. Czy mogę w takiej sytuacji odłożyć je na chwilę do łóżeczka żeby "się wyplakało" i za chwilę wziąć ponownie na ręce czy to jest zły sposób?

Odpowiadając na pierwsze pytanie: Tak oczywiście. Proponuję: odłóż dziecko do łóżeczka, wyjdź z pokoju, zobacz co się wydarzy. Wróć po jakimś czasie. Pokaż dziecku, że takie zachowanie „manipulacja” nie przynosi nic dobrego. Jeśli się nieuspokoi to powtórz to kilka razy, aż zaśnie.

Ola

To jak zwrócić uwagę dziecku jeśli robi coś złe, np wdaje się w konflikt- przecież nie powinniśmy pochwalać złych zachowań.

Dla mnie tradycyjnie: komunikat „ja”. Możesz powiedzieć, że jeśli tak się zachowuje to jest Ci przykro, smutno.... Zawsze odwoływanie do swoich uczuć działa jak magia. Pamiętaj również o tym, że po tej komunikacji „ja” porozmawiaj z dzieckiem dlaczego wdaje się w konflikt, jaka jest przyczyna, jak dziecko widzi rozwiązanie tej sytuacji (oczywiście dostosuj poziom rozmowy do wieku dziecka, dla młodszych fajnie odwoływać się do konkretnych). Pomocna jest książka „Co robić, gdy się złościś. Techniki zarządzania złością”.

Ola

Jak znaleźć balans w bezpiecznym wychowaniu żeby nie pójść w kierunku w którym dziecko nas przysowioowo "bozbędzie" będzie wymuszało, będzie reagowało przesadnie na każdą sytuację stresującą od razu szukając pomocy u mamy?

Przede wszystkim podkreślajmy: próbuj, jak będziesz potrzebować pomocy to jestem. Zależy to od nas jak dziecko będzie reagować. Jeśli będziemy nadmiernie opiekuńczy to dziecko nauczy się, każda sytuacja trudna wymaga pomocy ze strony rodzica.

Jola

Wychowanie bez kar i nagród?nowy trend czy skuteczny sposób na wychowanie wartościowego człowieka?

Ja osobiście nie jestem za karanie dziecka, ale ustalenie zasad i konsekwentn ich przestrzeganie jest ważne. Jednak co zrobić jak dziecko nie stosuje się do zasady czy karać? Ja mówię inaczej: wyciągać konsekwencje. Pamiętaj, że zbyt częste karanie- np. nie oglądasz bajki może poskutkować, że dziecko będzie specjalnie (na złość) zachowywało się „złe”, po to, aby zwrócić uwagę rodzica. Polecam metodę pozytywnej dyscyplin. Jeśli szukasz odpowiedzi to książka: Jane Nelsen „Pozytywna dyscyplina dla przedszkolaków”

Mama

A co robić gdy dziecko nie odstępuje rodzica na krok?

Należy się zastanowić co za tym takim zachowaniem się kryje? Może być to wcześniejsza nadopiekuńczość rodziców, może nieprawidłowo rozwinięty model przywiązania (starch przed odrzuceniem czy inne czynniki (temperament dziecka, a może wcześniejsze doświadczenia).

Agnieszka

W jaki sposób usamodzielnic dziecko żeby nie podejmowało ssie podejmować decyzji?

Starajmy się dać dziecku dużo swobody w podejmowniu decyzji. Nie trzęśmy się nad nim, najgorsza jest nadopiekuńczość, pamiętajmy, że dzieci przejmują często nasz zachowania:

jeśli my się boimy to i ono również będzie się bać. Zapewniamy dziecko, że będziemy z nim, zawsze pomożemy. Stańmy się „bezpieczną bazą”.